

Beslissing van de Commissie van Beroep van de Koninklijke Nederlandse Schaakbond inzake het beroep, dat door de Schaakclub Caissa te Amsterdam op 18 februari 1994 is ingesteld tegen een beslissing van de Competitieleider d.d. 15 februari 1994 inzake de wedstrijd Utrecht II - Caissa (bord 5).

1. De ter kennis van de Commissie gebrachte stukken.

De commissie heeft bij deze beslissing acht geslagen op de inhoud van de volgende stukken:

- a. het wedstrijdformulier, betrekking hebbend op de op 5 februari 1994 gespeelde wedstrijd Utrecht II - Caissa, met daarop de aantekening: "wegens mogelijk protest t.a.v. bord 5 geen ondertekening J. v. Steenis";
- b. een commentaar d.d. 6 februari 1994 van de door de KNSB aangewezen wedstrijdleider J.K. Mur, gericht aan de Competitieleider;
- c. een protest d.d. 6 februari 1994 van Caissa (J. van Steenis), gericht aan de Competitieleider, met een aanvulling daarop van 8 februari 1994;
- d. een toelichting op de feiten d.d. 11 februari 1994, afkomstig van R. Meyer, teamleider Utrecht II, gericht aan de Competitieleider;
- e. de beslissing d.d. 15 februari 1994 van de Competitieleider, waartegen het beroep zich richt;
- f. het beroepschrift van Caissa d.d. 18 februari 1994, met een aanvulling daarop van 23 februari 1994;
- g. een nader commentaar d.d. 1 maart 1994 van de wedstrijdleider J.K. Mur, gericht aan de Commissie;
- h. een schriftelijke reactie d.d. 7 maart 1994 van de teamleider Utrecht II, gericht aan de Commissie.

2. De feiten.

Tijdens de op 5 februari 1994 in Klasse I A van de KNSB-competitie gespeelde wedstrijd Utrecht II - Caissa werd aan het 5e bord op een zeker moment geconstateerd, dat de beide vlaggen van de gebruikte klok waren gevallen. Bij het vallen van (een) de(r) vlag(gen) was de door de KNSB aangewezen wedstrijdleider niet aanwezig. Er bestaat overeenstemming over het feit, dat ten tijde van de constatering de met wit spelende speler van Caissa over zijn 4le zet nadacht. Niet is vastgesteld, welke vlag het eerst is gevallen. Vóór het vallen van de vlag had iedere speler 40 zetten moeten doen.

De daarna er bij gekomen wedstrijdleider stelde zich op het standpunt, dat niet duidelijk vast te stellen was, welke vlag het eerst was gevallen. Hij gaf opdracht de partij voort te zetten. Dit is gebeurd met remise als slot.

Caissa heeft een protest ingediend en de partij wegens tijdsoverschrijding opgeëist. De Competitieleider heeft op 15 februari 1994 beslist, dat niet duidelijk is vastgesteld, welke vlag het eerste viel en het protest afgewezen.

3. Het ingestelde beroep.

Caissa stelt in een uitvoerig betoog in haar beroepschrift d.d. 18 februari 1994 dat zonneklaar is, dat de zwartspeler zijn 40e zet niet heeft voltooid voor het vallen van de vlag. Immers de witspeler dacht over zijn 41e zet na op een moment, dat de vlag van de zwartspeler reeds was gevallen. Daarom dient de partij voor de speler van Utrecht II verloren te worden verklaard en dient de beslissing van de Competitieleider te worden vernietigd. Caissa beklagt zich verder over het (niet) optreden van de wedstrijdleader.

4. Motivering van de beslissing.

- 4.1 Blijkens art. 12.2 van de officiële Regels voor het Schaakspel wordt de vlag geacht gevallen te zijn op het moment, dat de wedstrijdleader dit feit waarneemt, terwijl in gevallen, waarin geen wedstrijdleader aanwezig is, de vlag geacht wordt te zijn gevallen, wanneer er door een speler een desbetreffende eis is ingediend.
- 4.2 Vast staat, dat op het moment van constatering, dat beide vlaggen waren gevallen, geen wedstrijdleader aanwezig was. Ondanks de uitvoerige betogen van Caissa moet tevens worden vastgesteld, dat door de speler van Caissa geen eis is ingediend naar aanleiding van het vallen van de vlag van zijn tegenstander.
- 4.3 Dit laatste is ook wel begrijpelijk, omdat uit de in dit opzicht niet weersproken feiten blijkt, dat de Caissaspeler geen nauwkeurige notatie had bijgehouden en aanvankelijk meende over zijn 43e zet na te denken (en dat zijn tegenstander dus 42 zetten had gedaan), terwijl eerst na reconstructie bleek, dat hij zijn 41e zet zat te overwegen.
- 4.4 Onder deze omstandigheden was er derhalve geen claim van de speler van Caissa, gebaseerd op tijdsoverschrijding van zijn tegenstander. Dit betekent, dat de partij diende te worden voortgezet.
- 4.5 Dit oordeel brengt met zich mede, dat het beroep tegen de beslissing van de Competitieleider ongegrond moet worden verklaard.
- 4.6 Caissa heeft zich uitvoerig beklagd over de aangewezen wedstrijdleader, maar het ter zake aangevoerde is niet relevant met betrekking tot de bestreden beslissing van de Competitieleider, zodat de Commissie daaraan voorbij gaat, temeer nu een oordeel over de wedstrijdleader niet tot de competentie van de Commissie behoort.
- 4.7 Wel acht de Commissie termen aanwezig te bepalen, dat het door Caissa bij het instellen van het beroep betaalde bedrag aan deze schaakclub dient te worden terugbetaald.

Beslissing:

De Commissie van Beroep van de Koninklijke Nederlandse Schaakbond

- verklaart het door de Schaakvereniging Caissa te Amsterdam ingediende beroep tegen de beslissing van de Competitieleider d.d. 15 februari 1994 ongegrond;
- verstaat, dat de partij aan het 5e bord van de wedstrijd Utrecht II - Caissa in remise is geëindigd;
- bepaalt, dat het door Caissa bij het instellen van het beroep betaalde bedrag aan haar zal worden terugbetaald;
- besluit van deze beslissing mededeling te doen aan het Bestuur van de Koninklijke Nederlandse Schaakbond.

Aldus vastgesteld op 14 maart 1994 door de heren Ir. H.J. van Donk, voorzitter en Dr.Ir. C.W. Berghout en Mr. R.J.C. Wesels, leden van de Commissie van Beroep, en mede namens de beide eerstgenoemden getekend door laatstgenoemde.

[Handwritten signature and scribbles]